…одить у Львовѣ …дня (крôмъ недѣль и …кат. святъ) о 5-ой го…динѣ по полудни.

Адміністрація и …спедиція пôдъ ч. 8 …щя Чарнецкого.

Редакція ул. Франкаьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся …франкованй.

Рекламаціи неопечаній вôльни вôдъ порта, …кописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

…. 273. Четверъ 5 (17). грудня 1891. Рôкъ I.

Нова ситуація для Болгаріи.

…ыдалене французского журналіста зъ Болга… …поставило еи може и несподѣвано въ досить …икру ситуацію супротивъ заграницѣ. Доси …авало ся Болгаріи якось щасливо удержу… добрй вôдносины до всѣхъ державъ евро… …кихъ крôмъ Россіи, навѣть и до Франціи, … яко союзниця Россіи вже для того са… …о була неприхильною Болгаріи, хочь не …а нѣколи доси нагоды выступати ворожо …тивъ неи. Ажь ось настала теперь нагода … того, а подало еи выдалене журналіста, ко…ый очевидно якъ бы умысно для того си…въ въ Софіи, щобы дати нагоду до конфлік… и всякими способами старавъ ся робити …кости Болгаріи и еи правительству, оклеве…ючи еи заграницею и пôддержуючи аґіта…ю противъ правительства въ краю, въ ко…ômъ проживавъ.

Що поступоване правительства болгар…ого яко актъ самообороны було зовсѣмъ …равдане, навѣть и въ такôмъ случаю, нако…бъ власти болгарскй не конче делікатно …ступили собѣ зъ п. Шадурномъ, о сѣмъ …хто розумный не буде сумнѣвати ся; а що …ранція шукала нагоды, щобы зазначити свою …ихильнôсть для Россіи своимъ поступова…мъ супротивъ Болгаріи, о тôмъ нема такожь …якого сумнѣву. Атже заразъ по зôрваню …дносинъ зъ Болгаріею праса французка во…звала ся на весь голосъ: „Поступоване пра…тельства французского супротивъ Болгаріи … сѣрть новымъ доказомъ, якъ тѣсна звязь …, лучить Францію зъ Россіею". Сими сло… …треми вôдозвалась перша французка ґазета Temps, а се найлѣпшій доказъ, де жерело того поступованя Франціи. Въ слѣдъ за тымъ пôйшли и дальшй клеветы, котрй головно крутять ся около особы Шадурна и длятого мусять уважати ся хиба лишь актомъ особистои мести. Такъ розпущено вѣсть, що Шадурна мучено, що его везло ажь 15 жандармôвъ заграницю и т. д. Скôлько правды въ тыхъ вѣстяхъ, якъ и въ вѣстяхъ шireныхъ давнѣйше самымъ Шадурномъ, годѣ знати, але то здае ся намъ бути рѣчею певною, що правительство болгарске, выдаляючи Шандурна, певно бы було на стôлько осторожне, щобы не давати ворогови ще бôльшои причины договорюваня и обходилось бы зъ нимъ на всякій случай досыть чемно.

Але поминѣмъ все, що стало ся, а спытаймо, якій буде конець всего? Якои сатисфакціи и въ якій способъ зажадае Франція вôдъ Болгаріи? Чи мае Шадурнъ назадъ вернути до Софіи? Чи може правительство болгарске мае дати ему яке вôдшкодоване, чи взагалѣ дати яку небудь иншу сатисфакцію французскому правительству? А коли оно вôдмовить всякои сатисфакціи, якъ буде Франція старати ся перепертии свою волю? Чи може черезъ Туреччину, чи таки сама вышле свою фльоту та буде бльокувати болгарске побережье, або може пôшле Россію вôдомстити на Болгаріи нарушену честь французскои державы? Намъ видить ся, що нѣчого зъ того не буде. Франція займе лишь выжидаюче становище супротивъ Болгаріи, зовсѣмъ таке, якъ Россія; о то ѣй лишь ходило, а доси не мала она нѣякои причины станути въ справѣ болгарской на рôвни зъ своимъ союзникомъ зъ пôвночи.

Рада державна.

Вчерашне засѣдане Палаты пословъ вôдбуло ся въ наслѣдокъ недиспозиціи дра Смольки пôдъ предсѣдательствомъ віцепрезидента Хлюмецкого. Петицію охотничого товариства ратованя людей передано правительству до увзглядненя.

При проектѣ закона о доповненю касъ гôрничихъ, высказавъ пос. Адамекъ надѣю, що полѣпшене тыхъ касъ буде вже може скоро переведене, а то на асекураційно-технічной пôдставѣ. Опôсля принято сей законъ въ другôмъ и третôмъ читаню.

Віцепрезидентъ Хлюмецкій присвятивъ теплу згадку померлому Архікн. Зиґмунтови и заявивъ, що выскаже сочувство Палаты Найдост. Монарсѣ. — Внесене пос. Сальвадорого, щобы пôдвысшити конґруу для експонованыхъ сотрудниковъ, признано наглячимъ и передано комісіи буджетовой.— Пос. Яворскій и товаришѣ ставили внесене, щобы судьямъ присяжныхъ плачено діеты, наколи они того зажадають. — Пос. Гавкъ и товаришѣ интерпелювали правительство въ справѣ доходжень причины занепокоеня на біржи дня 15 падолиста.

Въ комісіи для угодъ торговельныхъ дякувавъ предсѣдатель комісіи пос. Бѣлиньскій Міністрови торговлѣ за дѣло европейского значѣня, яке довершивъ угодами торговельными. Комісія приняла внесене Бѣлиньского, щобы по дебатѣ надъ цѣлою угодою приступити заразъ до голосованя надъ

На святого Николая.

Написавъ Каміль Лемоніе.

I.

Въ цѣлôмъ Маврѣ не було дому, въ …трôмъ бы такъ пильно заходили ся на …черъ св. Николая, якъ въ домѣ пекаря …анса на торговици. Поломѣнь на припѣчку … свѣтло невеличкои лямпы, освѣтлювали …овôконну комнату на перш̑ôмъ поверсѣ та …дали мигкотячій вôдблескъ на велику красну …остѣль зъ політурованого дерева и зъ засло…ами въ рожевй цвѣты.

На постели спочивала донечка Жансова, …тру, длятого, що була дуже маленька, назвали …ольною цвѣткою".

Бабуся Жансôвъ докладала вôдъ часу до …су по скипцѣ до огню на припѣчку та пильно …згортала попѣлъ.

Вôдтакъ пôдсунула собѣ окуляры на чоло … приступила злегонька до постелѣ.

— Цвѣтко наша — вôдозвала ся она по …хоньки, вôдхиливши заслону. Свѣтло лямпы …пало тутъ на маленьку дитину, що лежала …ѣла занурена въ подушкахъ такъ, що було …идко лишь еи маленькй рученята та дрôбоньке …личко

Два разы зъ тои поры, вôдъ коли великій годинникъ въ крамници выбивъ сему годину, вôдслонювала бабуся заслону та кликала дитину по спещенôмъ еи имени, але она не пробудила ся. Чула, якъ що хвиля дзвонивъ дзвôнокъ, котрый Жансъ прибивъ бувъ до дверей въ крамници, а котрый вôдзывавъ ся за кождый разъ, коли зайшовъ хто до крамницѣ купувати. А того дня приходило до крамницѣ дуже богато людей, бо Жансъ умѣвъ выпѣкати найлѣпшй на цѣле мѣсто медôвники, чоловѣчки та й николайки. За кождый разъ, коли дзвôнокъ вôдозве ся, то бабуся собѣ погадае: Чи то прийшли купити николайка за шѣсть су чи за франка? Тотй за франка мають волосе зъ бѣлого а лице зъ рожевого цукру. Жансъ повиненъ бы робити такй николайки по два франки, бо суть працѣ люде, котрй радо заплатять и два франки, коли ихъ сусѣдъ платить по франкови.

Панѣ Жансова сидѣла въ крамници та споглядала на дѣтвакôвъ, що, поховавши руки въ кишенѣ, попритыкали синй носы до шибъ та такъ сердечно споглядали на медôвники та николайки, выставленй за вôкномъ, що радй бы були зъѣсти ихъ таки очима. А Жансъ поравъ ся въ пекарни. „Жваво, хлопцѣ, не стôйте! Мусимо спечи николайка такожь и нашôй миленькôй, нашôй цвѣтцѣ".

Такъ говоривъ вôнъ, а панѣ Жансова видѣла крôзь мале вôконце, якъ вôнъ, одѣтый въ бѣлй штаны и бѣлый кафтаникъ, закотивши рукавы, крутивъ ся по пекарни при свѣтлѣ огню въ печи. Выбравъ що найбôльшу форму, помастивъ еи масломъ, налявъ оглядно тѣста до неи, а вôдтакъ всунувъ форму осторожно до руры надъ огнемъ.

— Ахъ цвѣтко наша, золотенька цвѣтко, подумала собѣ панѣ Жансова, — якогожь пышного николайка лагодить тобѣ тато! Нема нѣкого въ цѣлôмъ Маврѣ, хто бы такихъ умѣвъ выпѣкати. Була то щаслива гадка, що я, й сама донька пекаря, вôддала ся була за Жанса.

Жансъ выймивъ вôдтакъ румяно выпеченого николайка зъ розпаленои руры та выкинувъ осторожно на дошку, посыпану мукою. Бувъ то собѣ спорый чоловѣчокъ въ епископской шапцѣ на головѣ, зъ довгимъ волосемъ та лѣскою въ руцѣ. На малôмъ поясѣ було выписане его имя: „Святый Николай!"

Зъ того дива почавъ ажь оденъ зъ пекарчукôвъ чухати ся по носѣ, а другій зъ радости плескавъ рукою по штанахъ, запорошеныхъ мукою, ажь Жансъ, побачивши то, крикнувъ гнѣвливо: Пехарники! Хто то видѣвъ робити таке рукою, котрою мѣсите тѣсто?!

Опôсля вже самъ взявъ ся мастити николайкови нôсъ та лице рожевымъ цукромъ, мантую помастивъ чоколядою, на шапку та лѣску налѣпивъ позлôтки, а руки паложивъ ему цукромъ. Вôдтакъ закликавъ жѣнку, абы й она подивила ся на то его майстерске дѣло та сказавъ до неи:

нею и выбрати одного референта для всѣхъ угодъ. Робота въ комисіи скôнчить ся на всякій случай ще передъ Рôздвяными святами.

Міністеръ торговлѣ пояснивъ основно исторію заключеня угодъ и торговельно-политичну ситуацію передъ и по заключеню угодъ, дававъ докладнѝ поясненя умовъ въ справѣ тарифъ мытовыхъ и зробивъ надѣю, що тарифа фрахтова для вывозу льну буде о скôлько можна обнижена. Звернувши вôдтакъ на оногдашній заявленя президента міністрôвъ въ Палатѣ запримѣтивъ, що не мае до нихъ нѣчого додати. Капріві выступавъ въ нѣмецкôмъ парляментѣ въ такъ переконуючій, такъ ясный и для союзникôвъ такъ повный признаня способъ, що заслугуе вповнѣ на подяку а бодай повиненъ бувъ бути певнымъ, що противъ его слôвъ не выступить нѣхто въ такъ поганый способъ, якъ то на жаль правительства стало ся. Угоды, якѝ заключено при спôльнôмъ дѣланю всѣхъ трохъ державъ союзныхъ, творять одну цѣлость; не можна жадной зъ нихъ саму про себе вôдкинути а другѝ задержати, не длятого, щобы того правительство жадало, але длятого, що тѝ угоды суть одна зъ другою тѣсно полученѝ. То економічне поле — казавъ Міністеръ — хочемо забезпечити а вôдтакъ розширити. Що то дѣло удасть ся, то рѣчь певна, бо за нимъ стоить публичне мнѣне. Правительство мусить длятого опирати ся всѣмъ тымъ заходамъ, котрѝ бы намагали ся ослабити або розôрвати звязь цѣлости тыхъ угодъ, и наставати на то, щобы якъ найскорше принято всѣ угоды безъ змѣны яко одну цѣлость.

Пос. Гальвіхъ сказавъ, що послы мусѣлы бы станути въ суперечности зъ власною минувшостію, наколибъ не хотѣли приняти руки, яку имъ подано зъ Нѣмеччины до згоды. Въ виду того, що угоды тѝ мають велике значѣнє для державы и для столицѣ державы, стае ся незрозумѣлымъ, якъ мôгъ вѣденьскій посолъ ставати въ опозиціи до сихъ угодъ. Бесѣдникъ высказавъ надѣю, що промыслови льняному, котрый дуже пôдупавъ, поможе ся черезъ обниженє тарифъ и увзглядненемъ при доставѣ для войска, та заповѣвъ дотычне внесене.—Пос. Гомперцъ замѣтивъ, що головна вага всѣхъ угодъ, спочивае въ угодѣ зъ Нѣмеччиною, при чôмъ видко змаганє удержати о скôлько можна дотеперѣшный станъ. Значнѣйшій полекшѣ осягнено лишь въ продуктахъ рôльничихъ, а численнѝ баженя промысловцѣвъ не увзгляднено. Вôнъ волить однакожь угоду якъ непевный станъ, коли нема нѣякои угоды. Такожь треба мати и то на увазѣ, що межи державами, получеными политично, не буде борбы мытовои. Наконець высказавъ надѣю, ще незадовго буде заключена угода и зъ Сербіею та Румуніею.— Пос. Козловскій заявивъ, що якъ польскѝ послы въ нѣмецкôмъ парляментѣ, такъ и австрійскѝ Поляки признають угодамъ велике значѣнє политичне и економічне, а то для того, що народы зближать ся до себе, що тридержавный союзъ скрѣпить ся и австрійскѝ продукты рôльничѝ будуть могли ити на захôдъ. Россія я Франція хотять замкнути ся, пôдчасъ коли Австрія не щадить нѣчого, щобы Италіи, Бельгіи и Швайцаріи улекшити приступъ до угодъ торговельныхъ. — На тôмъ параду перервано.

Переглядъ политичный.

Найвысшій Домъ Цѣсарскій покрывъ ся новою жалобою, бо вчера въ полудне померъ другій братъ Архікн. Райнера, Архікн. Зиґмунтъ, котрый ще недавно ѣздивъ на похоронъ свого брата Генриха до Боценъ въ заступствѣ цѣлои родины. Смерть наступила въ наслѣдокъ инфлюенцы и сполученого зъ нею запаленя легкихъ.

Бесѣда пос. Люеґера въ Палатѣ послôвъ противъ угоды торговельнои зъ Нѣмеччиною и нѣмецкого канцлєра Капрівіого, выкликала широку дискусію въ вѣденьскихъ ґазетахъ. Декотрѝ дневники доказують, що Люеґеръ зробивъ то на жаданє деякихъ берлиньскихъ кругôвъ, котрѝ не могли самѝ выступити противъ Капрівіого а заразомъ и хотѣли вымѣркувати ситуацію.

Послѣ вѣстей зъ Вѣдня закôнчать ся въ суботу дня 19 с. м. засѣданя Палаты послôвъ и всѣхъ комисій парляментарныхъ зъ выимкою комисіи для угодъ торговельныхъ.

Болгарске правительство розпочало переговоры зъ нѣмецкими банками о позичку 10 міліонôвъ франкôвъ головно на доповненя фортификацій въ Бурґасѣ и Варнѣ.

Въ Софіи выкликала добре враженє вѣдомость зъ Константинополя, пôсля котрои тамошнѝ круги дипльоматичнѝ уважають просто за тенденційне и неправдиве те все, о чôмъ донесли були недавно французскѝ, а за ними россійскѝ и сербскѝ дневники о нелюдскôмъ обходженю ся зъ увязнеными, пôдозрѣными о участь въ убійствѣ міністра Белчева.

Аґентія Балканьска дôстала уповажненє заявити, що всѣ вѣсти французкихъ дневникôвъ, буть-то-бы Шадурна схопило ажь 15 жандармôвъ а комисарь поліціи его зневаживъ суть неправдивѝ и простымъ вымысломъ. Шадурна вôдпровадили лише самѝ два жандармы до границѣ, отже комисарь поліціи не мôгъ его зневажити.

Новинки.

— **Громадѣ Тучне,** въ повѣтѣ перемышлянскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Є. Екец. Впреосв. Митрополитъ** дръ Сембратовичъ приѣхавъ въ суботу до Вѣдня и замешкавъ въ тамошнôй гр. кат. семінаріи духовнôй.

— **Вп. Віцепрезидентъ Намѣстництва** п. Лідль выѣхавъ оногди на кôлька днѣвъ до Вѣдня.

— **Краєвый Выдѣлъ** зарядивъ люстрацію господарки громадскои въ Ряшевѣ и выделєґувавъ въ тôй цѣли сов. Іосифа Михальчевского и рахункового адъюнкта Алоисія Поклєрского.

— **Именованя** Міністеръ торговлѣ именувавъ асистентôвъ почтовыхъ: Станіслава Болотницкого въ Бернѣ, Станіслава Волошиновского въ Краковѣ, Жигмонта Маковецкого въ Бережанахъ, Антона Шпіґля у Львовѣ, Мартина Конопку, Ромуальда Шулиславского, Фридриха Кляйна и Жигмонта Прекля въ Краковѣ, Лонгина Вомелю въ Бродахъ, Володимира Гучковского у Львовѣ, Константина Фініка въ Перемышли, Ивана Дембицкого и Едварда Моравеца въ Краковѣ, Романа Сарачиньского въ Живци, Альфреда Віктора у Львовѣ, Войтѣха Пенкося въ Тарновѣ, Александра Микульского въ Ярославѣ, Людвика Гохляйтнера и Адольфа Петака въ Перемышли, Ивана Ляндфріда въ Краковѣ, Якова Іосифа Мізера у Львовѣ, Олександра Августовского въ Тарновѣ, Едмунда Ґнедінґера у Львовѣ, Фльоріяна Навратіля въ Вадовицяхъ, Мойсея Штайнгаля у Львовѣ и Віктора Білліка, стаціонованого въ Краковѣ а експонованого въ Сераєвѣ — почтовыми офіціялами. Дирекція почтъ и телеґрафôвъ призначила ихъ: Станіслава Болотницкого до Ряшева, Жигмонта Маковецкого до Гусятина, Фридриха Кляйна до Подґужа, Жигмонта Прекля до Вадовичъ. Прочѝ остають на своѣхъ мѣсцяхъ. — Высшій ц. к. судъ краєвый у Львовѣ именувавъ концепістами судôвъ повѣтовыхъ: канциліста обводового суду въ Перемышли для Стрыя, рахункового пôдофіцира 58 полку пѣхоты Артура Вайксельбавма для Олеська, пôдофіцира 56 п. п. Адольфа Альбрехта для Мѣльницѣ, Рудольфа Невядомского, рахункового пôдофіцира 80 п. п. для Будзанова; дальше именувавъ концепістами до веденя книгъ ґрунтовыхъ при ц. к судахъ повѣтовыхъ титулярного вахмайстра жандармеріи Кирила Найбарта для Пôдбужа, системізованыхъ дієтарôвъ мѣскои цѣс. корол. табулѣ краєвои у Львовѣ: Володислава Шидловского для Прухника, а Альфреда Маєрского для Чешанова.

— Кобы ты знала, Ганусю, кôлько розинкôвъ домѣшавъ я до тѣста, а кôлько пошло до него яєць та цукру! Я бы не продавъ его и за пять франкôвъ, бо вже другій такій не удавъ бы ся менѣ; не давъ бы его, хочь бы менѣ дававъ хто и десять франкôвъ.

II.

— Душечко — говорила на горѣ бабуся до дитины, — панъ докторъ Трусо хоче подивити ся на тебе.

Докторъ дѣйстно отворивъ бувъ дверѣ и приступивъ до постелѣ, де лежала дитина.

— Такъ, такъ, панъ докторъ Трусо прийшовъ подивити ся на дитинку, — повторивъ вôнъ пôддобрюючись дитинѣ. — Щожь порабляе наша золота донечка.... Ану, дай менѣ живчикъ помацати.... такъ, красно!... Гмъ! гмъ!.... А язычокъ!.... Якажь у неи головка горяча!.... Небожатко, ты чого таке неспокôйне?.... Не бôй ся, не бôй, св. Николай прийде!

Докторъ положивъ дитинцѣ руку на серце, вôдтакъ приложивъ ухо до неи, послухавъ, а чоло его и сивѝ брови наразъ зморщили ся.

Въ тôй хвили вôйшли Жансъ и его жѣнка одно по другôмъ до комнаты. Ступали на пальцяхъ и запирали духъ въ собѣ. Докторъ Трусо закашлявъ, абы укрыти свôй неспокôй передъ ними, вôдтакъ взявъ свôй капелюхъ та парасолю и, вийшовши, ишовъ борзенько до панъ-отця. Панъ Отець любивъ дуже Жансôвъ и неразъ лѣтомъ заходивъ до нихъ, щобы зъ прихильности для нихъ зъѣсти у нихъ якій свѣжій колачикъ, або яке инше печиво.

Коли була девята година, дитя знову пробудило ся.

— Бабусю, не було ще святого Николая?

— Нѣ, дитинко, ще не було, але вже иде мѣстомъ.

— Ахъ, бабусю, покажѣть менѣ его!

— Тихо, тихо голубонько! Святый Николай не дае нѣчого тымъ дѣтемъ, що его видять.

Жансъ, що чувъ ту розмову на горѣ, вôйшовъ до комнаты, завинувъ дитину въ вовняну спôдничку и занѣсъ еи до вôкна та пôднѣсъ бѣлу заслону.

Вôдъ полудня падавъ снѣгъ и покрывавъ теперь цѣлу землю грубше якъ на три пальцѣ. Домы на мѣстѣ пôдъ своимъ бѣлымъ покрываломъ вôдбивали ся рѣзко вôдъ неба, зъ котрого все ще спадали пласточки снѣгу, подôбно, якъ спадае на весну вовна зъ вôвцѣ пôдъ ножицями вôвчара. Свѣтла на дворѣ блимали и кидали червоняве свѣтло на покрыту снѣгомъ землю. Але що найбôльше дитину займало, то були величезнѝ, розложенѝ парасолѣ сидухъ та перекупокъ, котрѝ, поховавши руки пôдъ запаски, сидѣли въ теплыхъ бачкорахъ на ногахъ за столами покрытыми червоно и сино кратковаными скатертями. А чого тамъ не було на тыхъ столахъ! Ягнятка и коники зъ цукру, каштаны, чоловѣчки зъ дерева и медôвникôвъ, николайки, хоругвки, словомъ, цѣле богацтво для дѣтей. А коли такъ снѣгъ злегонька падавъ, споглядали на то все зъ посинѣлыми носиками та пальцями въ ротѣ дѣти бѣдныхъ людей; и слова не говорили, лишь заедно дивили ся то на тѝ чудеса, то на перекупки, котрѝ дули у горшки зъ гранею, що имъ ажь очи на верхъ вылазили.

Бѣдна дитинка, выглядаючи черезъ вôкно, чула, якъ денеде заскрипѣли дверѣ, коли якійсь сусѣдъ вийшовъ з хаты, абы ще забѣчи до господы, або коли вийшла яка сусѣдка, щобы ще дечого накупити, обкрутивши насамперeдъ оглядно два разы ключемъ въ замку. Иногдѣ не було таки нѣчого чути лишь якійсь незрозумѣлѝ звуки, якійсь голосы, що несли ся десь тамъ по воздусѣ на дворѣ. Снѣгъ приглушувавъ всякѝ голосы и додававъ имъ якоись незвычайнои силы.

— Дивѣть ся, татусю! Онъ тамъ ходить цукорникъ, панъ Онузель; заложивъ руки въ кишенѣ та придивляєсь здалека николайкамъ, що вы ихъ нинѣ напекли. Але я рада, що не видѣла святого Николая, бо вôнъ бы менѣ нѣчого не принѣсъ. А теперь вже пойду спатоньки.

Жансъ положивъ донечку знову на постѣль та попестивъ еи. „Спи, спи, моя золота дитинко" — говоривъ до неи. „Татко тыма-

— **Перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ практикантôвъ концептовыхъ ц. к. Намѣстництва: Генриха Адельсбурґъ-Етмаєра зъ Бялои до Сянока, Станіслава Крижановского зô Львова до Бялои и дра Францішка Кшисіка зô Львова до Домбровы. — Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла офіціялôвъ почтовыхъ: Людвика Адамовича зъ Вадовичь до Львова и Блажѣя Доброводьского зъ Гусятина до Перемышля; асистентôвъ почтовыхъ: Бронислава Цѣхановича зъ Бялои до Снятина, Маріяна Томку зъ Тарнова до Кракова, Войтѣха Вуйцика изъ Снятина до Тарнова и Володислава Ґавла зъ Перемышля до Кракова.

— **Огнѣ.** Дня 6 с. м. знищивъ огонь въ Спасовѣ, скалатского повѣта, горальню на обшарѣ дворскôмъ, власнôсть дѣдички Ангелины Шимановской. Убезпочена на 7000 зр. шкода перевысшила значно тую квоту, бо выносить звышь 21 тысячѣвъ. Причиною огню була неосторожнôсть дворскихъ слугъ.

— **Славный спѣвакъ п. Мишуга** подарувавъ на церковъ у своѣмъ рôднôмъ селѣ Витковѣ 50 зр. а бѣднôй своѣй родинѣ на закупно землѣ 1500 зр.

— **Трôйняки.** въ Ряшевѣ повила дня 6 с. м. Дебора Дріллерова, властителька склепу, трôйняки, трохъ сынôвъ. И мати и дѣти здоровй.

— **Намѣрене самоубійство.** Онагди хотѣвъ вôдобрати собѣ житє аршенікомъ правникъ зъ 2-го року п. В. Шибка, однакъ скора лѣкарска помôчь дра Ровнера привернула єму житє.

— **Загадочне отроєнє.** Позавчора померъ у Львовѣ въ своѣмъ мешканю 54-лѣтный дорожкарь Хаимъ Вурцель въ наслѣдокъ спожитя аршеніку. Лѣкареви, котрый задававъ єму всякй средства противъ трутины, не повело ся привернути житя Вурцельови. Якимъ способомъ, чи самъ умысно заживъ аршеніку, чи хто може пôддавъ єму трутину въ намѣрѣ убійчôмъ, выкаже ажь слѣдство, яке власти розвели въ тôй справѣ.

— **Мышача язва.** Зъ пôдъ Хоросткова пишуть, що тамъ велика бѣда грозить рôльникамъ. Мыши такого спустошеня наробили въ засѣвахъ озимыхъ, що прийде ся селянамъ на весну засѣвати поля другій разъ хиба яриною, бо пшеницѣ нѣ жита не стане. Въ сѣмъ роцѣ полѣтки не дуже то дописали, бо зъ копы було ледво 60 кільоґр. намолоту зерна, зъ чого бôльша часть пôшла на озимй засѣвы ба й на житє мало що лишило ся.

— **Смерть на сценѣ.** Въ Туринѣ въ театрѣ зайшовъ 1 с. м. такій выпадокъ. Грали штуку „Люнатички“ и помѣжь другимъ а третимъ актомъ, коли зачали ся танцѣ (балєтъ), вышла перша танцѣвниця того театру Юсифина Бобінъ на сцену и упала трупомъ, скотивши ся при тôмъ зô сцены на орхестру. Присутнй въ театрѣ лѣкарѣ орекли лише уже смерть въ наслѣдокъ удару серця.

— **Печеня зъ чоловѣка.** Въ Царствѣ польскôмъ въ селѣ Тшебєницѣ коло мѣста Мѣхова, ходила чутка, що швець Левандовскій маѣ 5-тысячь рублѣвъ, и носить ихъ при собѣ на грудяхъ. Дня 1 с. м. заваблено якось Левандовского до лѣса. Невадовго по сѣмъ зъявивъ ся въ дворѣ побережникъ, котрый принѣсъ кусень печеного мяса и сказавъ, що се найшовъ въ попелѣ выгаслого огню въ лѣсѣ, та що то певно останки якоись украденои злодѣями та спеченои въ лѣсѣ коровы. Въ кухни почала челядь коштувати того мяса и всѣ узнали, що оно дуже смачне, але смакъ якійсь дивный, ну и зъѣли той кусень. Вывязала ся вôдтакъ суперечка, котрои наслѣдкомъ було, що абы доконати ся що то була за звѣрина, пôшло кôлькохъ людей на мѣсце шукати, чи нема якихъ останкôвъ, по котрыхъ звѣрину чи єи мясо можьбы розпôзнати. Почали порпати въ попелѣ и найшли: недопаленй чоботы зъ пôдковами, люльку и кости.... Дослѣды лѣкарôвъ и знатокôвъ выказали, що кости були людскй. Левандовскій, котрого выдѣли якъ ишовъ до лѣса, доси не вернувъ. Мабуть чи не єго то злочинцѣ заваблили до лѣса, убили, обрабували, а вôдтакъ, щобы и слѣдъ затерти — спалили въ огни. Власти арештували побережника и одного селянина, у котрого найшли на подвôрю вôвсяну солому, таку саму, якою бувъ вôдпаленый стосъ у лѣсѣ, на котрôмъ мавъ бы бувъ згорѣти Левандовскій.

сомъ приладить все, що потреба, абы славно привитати св. Николая. Коло печи розложимо красный червоный килимокъ зъ чорными цвѣтами, знаєшь той, що єго все вѣшаємо на вôкно, коли панъ-отецъ иде зъ процесію доокола.

А бабуся додала:

— Боженьку, хтожь бы не любивъ тои золотои дитинки, що лягаѣ що вечера спокôйно спати й анѣ разъ не заплаче та спокôйна, коли бабуся коло неи.

Скоро по тôмъ не було нѣчого чути въ комнатѣ, лишь слабый вôддыхъ дитины та шелестъ вôдъ дротôвъ, котрыми бабуся робила панчоху.

(Конець буде.)

Всячина.

— **Алюмініюмъ и єго будучнôсть.** Мало єсть нинѣ людей, котрй не знали бы, або бодай не чули про алюмініовй пера. Суть то пера бѣленькй якъ срѣбло, але ихъ досыть мало уживаѣ ся, бо они дуже скоро псують ся, зъ причинъ, про котрй пôзнѣйше довѣдаємось. Але ось недавно тому розôйшлась вѣсть, що цѣла нѣмецка армія маѣ дôстати боклажки на воду зъ алюмініюмъ и весь металъ при мундурахъ воякôвъ маѣ бути заступленый алюмініємъ. На електротехнічнôй выставѣ въ Франкобродѣ (Франкфуртѣ) надъ Меномъ була выставлена лодка зъ алюмініюмъ зъ фабрики Ешере и Віса; ба зъ Америки наспѣла вѣсть, що тамъ думають навѣть зробити бальонъ зъ алюмініюмъ.

Щожь то єсть то алюмініюмъ? Хтожь зъ насъ не знаѣ тои величезнои масы глины, яка розкинена не лишь у насъ по краю, але й по цѣлôй земли и творить величезнй горбы горы. Тота глина то богацтво будучности, бо она то маѣ въ собѣ то алюмініюмъ, металь подôбный зовсѣмъ до срѣбла, котрого жде ще велика будучнôсть. Ще въ 1827 р. удало ся було нѣмецкому хемікови Вилерови выдобути той металь зъ глины хемічнымъ способомъ въ видѣ сѣрыхъ зеренець, котрыхъ вôнъ однакожь не мôгъ нѣякъ збити въ грудку. Але вже трицять лѣтъ тому назадъ удалось було французскому ученому Девільови добути зъ глины кільо (два фунты) того металю и вôнъ зробивъ бувъ зъ него ажь три калатавки, для сына французского цѣсаря Наполеона III., до забавки. Правда, що то була дуже дорога забавка, бо то кільо алюмініюмъ коштувало тогди ажь 6000 франкôвъ (близько 3000 зр.). Теперь кільо алюмініюмъ коштуѣ 9 до 10 зр., а то тому, що єго можна теперь дуже легко добути зъ глины при помочи електрики. Коли алюмініюмъ получить ся зъ киснемъ воздуха, то зъ него зробить ся глина; щобы отже добути зъ глины алюмініюмъ, треба лишь вôддѣлити вôдъ неи кисень. Алюмініюмъ єсть дуже гнучке и даѣ ся легко кувати, а при тôмъ єсть незвычайно легке. Зъ него роблять вже теперь: ложки, вилки, тарелѣ, збанки, фляшки, коробки, ключѣ, всѣлякй приряды лѣкарскй и фізикальнй, инструменты до музики и т. д. Такій самый кусень що до обєму (не на вагу) золота якъ кільо алюмініюмъ коштуѣ около 12.427 зр., плятины 5.542 зр., срѣбла 335, ніклю 10, а мѣди 2 и пôвъ зр. Алюмініюмъ єсть отже бôльше якъ 33 разôвъ дешевше вôдъ срѣбла, а можна єго майже зовсѣмъ такъ само уживати якъ срѣбла, ба навѣть лѣпше, бо єго єсть далеко бôльше на земли. Не диво отже, що люде взяли ся теперь добувати сей новый металь на великй розмѣры и хто знаѣ, якого вôнъ ще колись значеня та важности для людей набере. Въ мѣстѣ Шафгавзенъ надъ рѣкою Реномъ въ Швайцаріи закладають теперь величезну фабрику, котра буде добувати той новый металь зъ глины, вже не на фунты а по кôлька сотнарôвъ на день. Вода зъ Рену, котрый въ тôмъ мѣсци творить водоспадъ, маѣ дати силу до выроблюваня того металю; водоспадъ буде порушати машину силою триста коней, а та машина буде выроблювати знову силу електричну, котра буде вôддѣляти вôдъ глины кисень и выробляти чисте алюмініюмъ.

Найновѣйшй однакожь досвѣды поучили, що алюмініюмъ въ декотрыхъ случаяхъ не дасть ся добре ужити а именно до такихъ рѣчей, котрй мають въ собѣ якй квасы або дубникъ (гарбникъ). Зъ тои причины и залишено въ Нѣмеччинѣ робити боклажки для войска; воду въ нихъ добре носити, але вина особливо червоного вже не можна, бо оно легко розпускаѣ въ собѣ алюмініюмъ. Задля того то и алюмініовй пера псують ся такъ борзо, скоро писати ними чорниломъ зъ дубленокъ. Такъ само не можна въ алюмініовыхъ посудинахъ варити воды и держати въ нихъ стравъ, котрй вытворюють квасы а при тôмъ мають ще и сôль въ собѣ. Показало ся, що длятого не можна уживати пушокъ алюмініовыхъ на консервы, бо хочь алюмініюмъ не псуѣ смаку стравы, то всежь таки чоловѣкъ безъ потребы зъѣдавъ бы разомъ зъ консервами заедно и якусь часть алюмініюмъ. Такъ само не можна єго уживати на такй рѣчи, котрй чистять ся содою и миломъ, бо они такожь алюмініюмъ потрошки розпускають. Мимо того все таки позôстане ще дуже богато рѣчей, котрй буде можна зъ алюмініюмъ робити, а що єго єсть дуже богато на земли, то и єго будучнôсть єсть дуже велика.

✝ Посмертнй вѣсти.

О. Климентій Свидзиньскій, гр.-кат. парохъ въ Збаражи старôмъ, упокоивъ ся дня 8 н. ст. грудня въ 74 роцѣ житя а 45 священьства. Вѣчна єму память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 16 грудня. Вчера по полудни складали всѣ присутнй у Вѣдни члены Цѣсарского Дому Архікн. Райнерови свои сочувства по причинѣ смерти Архікн. Зиґмунта. Є. Вел. Цѣсарь зробивъ Архікнязеви кондоленційну візиту и перебувъ у него пôвъ годины. Наспѣли такожь телеґрафічнй кондоленцій зъ заграницѣ. По отвореню завѣщаня уставлено тѣло провізорично на катафальку.

Берно 16 грудня. Рада народна ухвалила на внесенє рады звязковои 95 голосами противъ 10 помилувати всѣхъ обжалуваныхъ о пôдкупство при выборахъ въ тесиньскôмъ кантонѣ.

Римъ 16 грудня. Алльокуція папы, згадуюча про послѣднй подѣѣ, якй настали въ часѣ гостины французскихъ богомольцѣвъ въ Римѣ, робить рôзницю межи отвертыми ворогами церкви а другими, котрй поверховно менше ворожо противъ церкви выступають, але все таки хотѣли бы пôддати еи пôдъ вплывъ державы. Однй и другй обмежують власть папы. Папа мусить придержуватись становища Пія IX. и жадати независимости, особливо же для Риму. Права папы дадуть ся погодити зъ независимостію Италіи. Папа взываѣ католикôвъ, щобы сполучали ся зъ нимъ противъ ворогôвъ церкви.

Парижь 16 грудня. Сенатъ закôнчивъ нараду надъ тарифою митовою и ухваливъ цѣлый буджетъ 394 голосами противъ 41. — Адміралъ Жерве именованый шефомъ ґен. штабу маринарки.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

16 Грудня	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 40	10 50 11·30	10·50 11·50	10 75 11·50
Жито	9·30 10·—	9·— —9 70	9·— —9 85	9·30 10.—
Ячмѣнь	6 58 – 8 —	6 50—7 50	6 40 – 7.50	6·75—8·—
Овесъ	7·— —7·50	6 80—7 25	—·— —·—	7·— —7·50
Горохъ	6·25 10·—	6·25 9 —	6·25 10·—	6·50 10·—
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.—13 50	13·—13 50	3·—13·25	13 25 13 75
Хмель	55·—60·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Конюшина чер.	42·—55·—	41·—54 —	45·—55·—	45 —55·—
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 19·70 до 20·50 зл.

Жито пошукуѣ ся.

Хмель вôдъ 55·— до 60·— за 56 кильо.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховєцкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.